

Zitting 1980–1981

16 652

Wijziging van enige bepalingen van het Wetboek van Strafvordering inzake het dagvaarden en horen van getuigen en deskundigen ter terechtzitting

A

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 16 december 1980

Bij kabinetsmissive van 10 november 1980, nr. 56, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een wetsontwerp met memorie van toelichting, houdende wijziging van enige bepalingen van het Wetboek van Strafvordering inzake het dagvaarden en horen van getuigen en deskundigen ter terechtzitting.

De Raad van State verenigt zich met de strekking en de opzet van het wetsontwerp. Het ontwerp en de toelichting daarop geven hem slechts aanleiding het volgende op te merken.

Zowel volgens het huidige als volgens het voorgestelde nieuwe tweede lid van artikel 263 van het Wetboek van Strafvordering kan de verdachte de getuigen en deskundigen opgeven wier dagvaarding of oproeping hij wenst. Hij moet daarbij het bepaalde in artikel 260, tweede lid, in acht nemen. Deze bepaling laat de mogelijkheid open, dat, bij onbekendheid met de naam, het beroep of de woon- of verblijfplaats, volstaan wordt met een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding. Dit voorschrift zou ertoe kunnen leiden dat een verdachte binnen de beperkingen van de wet dagvaarding zou kunnen wensen van bij voorbeeld «de persoon die regelmatig samenwerkt met rechercheur A». Onder de geldende wetgeving zal de officier van justitie iemand die zo onvolledig is aangeduid niet doen dagvaarden of oproepen.

Immers, hoewel hij ertoe verplicht is, staat op het niet nakomen ervan geen sanctie. Nu echter de officier krachtens het voorgestelde artikel 263, derde lid, en artikel 280, vierde en achtste lid, op straffe van nietigheid gehouden is om ook onvolledig aangeduide getuigen en deskundigen te doen dagvaarden of oproepen, acht de Raad het niet uitgesloten dat de verwijzing naar artikel 260, tweede lid, in de praktijk tot moeilijkheden zal leiden. In de memorie van toelichting wordt aan dit gevolg geen aandacht besteed, noch in het rapport van de Commissie partiële herziening strafvordering, dat aan het wetsontwerp ten grondslag ligt.

In verband met deze praktische moeilijkheden is de Raad dan ook van mening dat het de voorkeur verdient in artikel 263, tweede lid, uitdrukkelijk op te sommen welke gegevens een opgave van de verdachte in elk geval dient te behelzen.

De Raad van State geeft U in overweging het wetsontwerp te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President
van de Raad van State,
W. Scholten

